

- 5) Z kolei, czy – w wypadku powództwa przeciwegzekucyjnego wniesionego przez konsumenta z powodu nieuczciwego charakteru klauzuli zamieszczonej w umowie z konsumentem, na której podstawie jest prowadzona egzekucja lub w której określono wymagalną kwotę – jest zgodna z art. 6 i 7 dyrektywy [93/13] ocena ryzyka poważnych zagrożeń przekładających się na gospodarczy porządek publiczny w oparciu o skutki gospodarcze, jakie miałyby wystąpienie z indywidualnym powództwem lub powództwem przeciwegzekucyjnym z powodu nieuczciwego charakteru klauzuli przez dużą liczbę konsumentów? Czy też przeciwnie, należy ocenić to ryzyko w oparciu o skutki gospodarcze dla gospodarki konkretnego powództwa przeciwegzekucyjnego, z którym wystąpił konsument, przeciwko któremu egzekucja jest prowadzona?
- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy zgodna z art. 6 i 7 dyrektywy [93/13] **[Or 19]** jest abstrakcyjna ocena zachowania jakiegokolwiek przedsiębiorcy w celu oceny dobrej wiary?
- 7) Czy przeciwnie, konieczne jest, aby owa dobra wiara była badana i oceniana w każdym konkretnym przypadku z uwzględnieniem konkretnego zachowania danego przedsiębiorcy przy zawieraniu umowy i wprowadzaniu nieuczciwego warunku do umowy, zgodnie z wykładnią art. 6 dyrektywy [93/13]?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 4 listopada 2015 r. – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International
SASU**

(Sprawa C-562/15)

(2016/C 027/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Carrefour Hypermarchés SAS

Druga strona postępowania: ITM Alimentaire International SASU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 lit. a) i c) dyrektywy 2006/114/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾, zgodnie z którym: „reklama porównawcza [...] jest dozwolona, jeżeli [...] nie wprowadza w błąd [...]”; porównuje w sposób obiektywny jedną lub kilka istotnych, odpowiednich, możliwych do zweryfikowania i typowych cech tych towarów i usług” należy interpretować w ten sposób, że porównanie cen towarów sprzedawanych przez sieci handlowe jest dozwolone, o ile towary te są sprzedawane w sklepach tego samego rodzaju lub takiej samej wielkości?
- 2) Czy okoliczność, iż sklepy, w których ceny zostały porównane, są różnej wielkości lub rodzaju stanowi istotną informację w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE ⁽²⁾, która powinna obowiązkowo zostać podana do wiadomości konsumenta?

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jaki powinien być zakres lub sposób rozpowszechniania tej informacji wśród konsumentów?

(¹) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376, s. 21).

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas (Litwa) w dniu 2 listopada 2015 r. – UAB LitSpecMet/UAB Vilniaus Lokomotyvų remonto depas

(Sprawa C-567/15)

(2016/C 027/15)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB LitSpecMet

Strona pozwana: UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

Interwenient: UAB Plienmetas

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 9 dyrektywy nr 2004/18/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że spółka:

- która została założona przez instytucję zamawiającą prowadzącą działalność w zakresie transportu kolejowego, a mianowicie zarządzania publiczną infrastrukturą kolejową, transportu pasażerskiego i towarowego;
- która samodzielnie prowadzi działalność gospodarczą, ustanawia strategię gospodarczą, podejmuje decyzje w sprawie warunków jej działalności (rynek produktu, sektor klientów itp.), uczestniczy w rynku konkurencyjnym w Unii Europejskiej oraz poza nią, świadcząc usługi w zakresie produkcji taboru kolejowego i jego napraw, a także uczestniczy w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych związanych z tą działalnością, dążąc do uzyskania zamówień od osób trzecich (niebędących spółką dominującą);
- która świadczy usługi naprawy taboru kolejowego na rzecz jej założyciela w ramach transakcji typu in-house, a wartość tych usług stanowi 90 % całkowitej działalności spółki;
- której usługi świadczone na rzecz jej założyciela zmierzają do zapewnienia temu założycielowi prowadzenia działalności w zakresie transportu pasażerskiego i towarowego;

nie może być uznana za instytucję zamawiającą?